

man kunde ønske. Og dette Møde skulde resultere i Valg af et Nævn paa lige saa mange Medlemmer, som der sidder valgte Medlemmer i Menighedsraadet. Dette Nævn skal saa sammen med Menighedsraadet foretage en Indstilling til Ministeriet af tre blandt de kvalificerede Ansøgere, som Ministeriet efter de sædvanlige, de nugældende, Regler har tilsendt Biskoppen. Man vil altsaa se, at Forslaget er forskelligt fra det tidligere Forslag, fra den tidligere Lov, derved, at Menighedsraadet ikke kommer til alene at gøre Indstilling, men Menigheden kan ved dette Nævn gøre sig gældende; kirkelige Stemninger og kirkelige Tilstande, der maatte være komne til Stede efter Menighedsraadsvalget, kunne gøre sig gældende, saa Indstillingen kan komme til at være et bedre Udtryk for den kirkelige Trang og de kirkelige Ønsker i det paagældende Sogn. Hvis dette forstærkede Menighedsraad er enigt og ved første Afstemning udpeger en Mand, skal Indstillingen, om Biskoppen anbefaler det, af Ministeriet sendes direkte til Kongen. Jeg kunde tænke mig, at en eller anden vilde sige: Hvorfor skal Biskoppen anbefale det? men det har dog sine gode Grunde. Egentlig betyder det ikke noget nyt, at Ministeriet, naar der er Enighed indenfor dette Raad, navnlig hvis man tænker sig dette forstærkede Raad, altid, naar der ikke er noget særligt i Vejen, indstiller denne Mand. Men der kan jo kirkelig set indtræde saa vanskelige Forhold, at det bliver nødvendigt, at Kirkens Tilsynsmand vil sige: Dette er ikke forsvarligt. Dette kan man være sikker paa, at Kirkens Tilsynsmand ikke vil gøre, medmindre der er den største Grund dertil. For det vilde være en uheldig Position med Biskoppen paa den ene Side og hele Menigheden paa den anden.

Jeg springer over en Redegørelse for, hvordan man foretager disse Indstillinger, det er ganske efter den sædvanlige Praksis, som enhver, der læser Forslaget, vil være klar over. Men der er angaaende Præstevalget en ganske ny Paragraf i dette Lovforslag, som gaar ud paa, at naar mindst $\frac{1}{5}$ af de stemmeberettigede Beboere i Sognet ønsker det, kunne de faa ansat en anden Præst uden at danne en Valgmenighed. Der er jo en kirkelig Retning iblandt os, som ikke har rigtig Lyst til at bruge Valgmenighedsloven, men maaske nok havde Lyst til og maaske Trang til undertiden at ansætte en saadan anden

Præst, som de saa selvfølgelig selv maa underholde.

Jeg skal nu kun tilføje, at i det sidste Afsnit bestemmes der i dette Lovforslag, at indtil en Lov om Bestyrelse af Kirker, der eje sig selv, er given, overgaar disse Kirkers umiddelbare Bestyrelse paa Landet til Menighedsraadene.

Hermed vil jeg da atter anbefale de to Lovforslag til det høje Tings Velvillie — jeg ved ikke, om det gaar an at tilføje: og hurtige Behandling. Jeg har den Opfattelse, at det er rigtigt, naar jeg hævder, at hvad der her er fremsat i disse Lovforslag, er i fuld Overensstemmelse med den danske Folkekirkens gode Traditioner, som jeg vil betegne derved, at den danske Folkekirke gennem den sparsomme Lovgivning, den har siden Grundlovens Givelse, bestandig har taget Sigte paa at give større og større personlig Frihed saaledes, at naar man blot stod paa det fælles kirkelige Grundlag, gaves der rig Lejlighed til Udfoldelse af Individualiteten baade hos den enkelte Præst, der skal være ordførende Tjener, og hos de enkelte Kredse indenfor Folkekirken.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af et Embede som Auditor ved Statsbanerne.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Mølgaard-Nielsen, Ovesen, Markvorsen, Carl Hansen, Nørgaard, Svendsen, Kierkegaard, Martin Hansen, Jessen, Christian Rasmussen, Mortensen, Ivar Berendsen, K. Pedersen, Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds) og Ellinger.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Johan Knudsen: Eksporten af Landbrugsprodukter til England er en Livsbetingelse for vort Landbrug, og det er derfor af allerstørste Vigtighed, at vi ad Lov-